

Sygn. akt III Cz 1557/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SO Danuta Pacześniowska

Sędziowie: SO Roman Troll (spr.)

SR (del.) Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. D. (D.)

przeciwko M. D. (D.)

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 22 sierpnia 2016 r., sygn. akt III RC 200/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Danuta Pacześniowska SSO Roman Troll

Sygn. akt III Cz 1557/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 22 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy w (...) w sprawie o alimenty udzielił zabezpieczenia w ten sposób, że zobowiązał pozwanego do łożenia na rzecz małoletniej powódki po 500 zł miesięcznie poczynając od 22 sierpnia 2016 roku, płatnych do rąk jej matki, w terminie do 10-go dnia każdego miesiąca, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie. W uzasadnieniu wskazał, że usprawiedliwione potrzeby małoletniej wg pozwu wynoszą około 1378,93 zł, powiększają je opłaty związane z utrzymaniem domu w wysokości 590,51 zł w stosunku miesięcznym, a pozwany osiąga dochód w wysokości około 2500 zł miesięcznie. Orzeczenie zapadło na podstawie art. 730¹ § 1 k.p.c. w związku z art. 753 § 1 k.p.c. przy zastosowaniu art. 133 k.r.o. i art. 135 k.r.o.

Zażalenie na to postanowienie złożył pozwany wnosząc o jego zmianę poprzez zobowiązanie go do łożenia na rzecz małoletniej po 400 zł miesięcznie poczynając od 22 sierpnia 2016 roku, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie wniosku do ponownego rozpoznania. Zarzucił sprzeczność ustaleń faktycznych sądu z materiałem dowodowym poprzez wydanie postanowienia w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego tylko w oparciu o fakty przedstawione w pozwie bez jakiegokolwiek ich weryfikacji oraz bez ustalenia faktycznych możliwości zarobkowych pozwanego oraz usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki, a także bez ustalenia różnych źródeł dochodów matki małoletniej. Wskazał, że co miesiąc reguluje na rzecz małoletniej 400 zł tytułem jej utrzymania; jego zarobki wynoszą około 1355 zł miesięcznie, a na miesięczne koszty utrzymania składają

się: wyżywienie - 350 zł, odzież i obuwie - 100 zł, środki czystości i kosmetyki - 100 zł, paliwo na dojazd do pracy - 100 zł. Dodatkowo dokłada się on do kosztów związanych z utrzymaniem domu rodziców, z którymi razem mieszka w wysokości po 300 zł miesięcznie. Jednocześnie wskazał, że do maja 2016 roku przebywał na chorobowym z uwagi na zły stan zdrowia i ponosi koszty związane z leczeniem w wysokości kilkudziesięciu złotych miesięcznie. Zaznaczył, że rzeczywiste wydatki związane z utrzymaniem małoletniej kształtują się w granicach 1000 zł miesięcznie, co przy uwzględnieniu kwotę otrzymywanej z tytułu w ustawy 500+ oraz świadczenia rodzinnego i przekazywanego przez niego świadczenia na koszty utrzymania małoletniej jest wystarczające. Jednocześnie wskazał, że matka małoletniej pracuje osiąga dochód w granicach 1400 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie jako bezzasadnego i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W postępowaniu o zabezpieczenie nie wymaga się udowodnienia okoliczności faktycznych, ale wystarczające jest ich uprawdopodobnienie. Uprawdopodobnienie roszczenia oznacza, że powódka przedstawi i należyście uzasadni twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Roszczenie jest więc uprawdopodobnione, jeżeli jest szansa na jego istnienie, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez powoda materiału dowodowego niekoniecznie odpowiadającego wymogom stawianym dowodom przeprowadzanym w toku procesu (por. art. 243 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Uprawdopodobnienia nie można bowiem utożsamiać z udowodnieniem roszczenia, stanowi ono bowiem niejako surogat dowodu nie dający pewności, lecz jedynie wiarygodność określonego faktu (por. K. Flaga – Gieruszyńska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red. A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 424).

W sprawach o alimenty podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie roszczenia (art. 753 § 1 k.p.c.). Dlatego też powódka w sprawie o alimenty powinna uprawdopodobnić, że jest dzieckiem pozwanego i nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 § 1 k.r.o.), a jej usprawiedliwione potrzeby i możliwości zarobkowe oraz majątkowe pozwanego uzasadniają żadaną wysokość alimentów (art. 135 § 1 k.ro.).

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 135 § 3 pkt 3 k.r.o. na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływa świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z 11 lutego 2016 roku o pomocy państwa o wychowaniu dzieci. Dlatego też nie można zasadnie podnosić argumentu, że świadczenia wychowawcze regulowane przez państwo pomniejszają obowiązek alimentacyjny rodzica.

Sąd Rejonowy rzeczywiście nie ustalał w żaden inny sposób, za wyjątkiem uzasadnienia pozwu i dołączonych do niego dokumentów, stanu faktycznego sprawy, albowiem orzekał tylko w zakresie zabezpieczenia. Trudno więc w chwili obecnej zasadnie wskazać

w jakiej rzeczywiście wysokości są usprawiedliwione potrzeby powódki. Jednak bezsporne pozostaje, że wynoszą one minimum 1000 zł miesięcznie, albowiem pozwany tej wysokości nie kwestionuje, a strona powodowa wskazuje, że są one wyższe.

Z uwagi na to, że dochody rodziców małoletniej są podobne, a niekwestionowany koszt jej utrzymania wynosi minimum 1000 zł miesięcznie, to pozwany, który nie zajmuje się córką codziennie, powinien regulować kwotę wynoszącą co najmniej połowę tych kosztów, gdyż matka powódki czyni także osobiste starania o jej utrzymanie i wychowanie.

Sąd Rejonowy nie znał rzeczywistych kosztów utrzymania pozwanego, w zasadzie nadal nie są one znane, a z zażalenia wynika, że wynoszą około 950 zł miesięcznie (bez kosztów mieszkania). Istotne jest to, że pozwany mieszka u rodziców i ponosi także koszty utrzymania związane z zamieszkaniem u nich w wysokości 300 zł miesięcznie, ale w tym zakresie nie przedstawia żadnego dokumentu na wysokość kwoty, którą reguluje. Jednocześnie pozwany nie dołączył żadnych

dokumentów wskazujących na wysokość regulowanych należności za leki. Nie więc ma podstaw do przyjęcia, że nie jest on w stanie regulować na utrzymanie małoletniej kwoty o 100 zł wyższej niż regulowana dobrowolnie.

Ostateczne ustalenie stanu faktycznego w sprawie będzie dokonywane w toku prowadzonego postępowania dowodowego przez Sąd Rejonowy na podstawie przeprowadzonych dowodów, co może wpłynąć zarówno na ustalenia dotyczące usprawiedliwionych potrzeb powódki oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Na obecnym etapie

(w zakresie zabezpieczenia) wystarczające jest uprawdopodobnienie okoliczności faktycznych.

Zastosowana przez Sąd Rejonowy regulacja prawna jest prawidłowa.

Dlatego też zarzuty zażalenia są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397

§ 1 i 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić. O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Rejonowy rozstrzygnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie na podstawie art. 108 § 1 k.p.c.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Danuta Pacześniowska SSO Roman Troll